

Auteurs Pagina Philip Staal, 1 december 2020

Recht is recht en dus niet krom....

Dit keer delen wij een onderdeel uit 'Mijn erfenis' dat een gedicht bevat van Henneke, de echtgenote van Philip, dat zó voor zich spreekt dat een verdere inleiding overbodig is:

Uit Mijn erfenis van Philip Staal

Bij het verlaten van de rechtszaal (Amsterdam, 24 maart 2005) hoor ik Harry van den Bergh tegen Vuijsje zeggen: 'Zo dat zit goed. We hebben de zaak gewonnen'. Destijds begreep ik niet wat hij bedoelde. Was het zijn gevoel of had hij informatie die ik niet had? Een maand na de rechtszaak gaat me een lampje branden. Van den Bergh was opgelucht dat het embargo rond het manuscript van Verhey's nieuwste boek 'Kind van de rekening (december 2004)' niet was geschonden. Justitie kon alléén rekening houden met Verhey's rapportage aan JMW van 22 oktober 2002. Dit rapport gebruikte JMW, in de rechtszaak Staal vs. JMW als een van de belangrijke pijlers in de discussie tussen partijen om aan te tonen dat grondig onderzoek van de zijde van JMW geen onjuistheden in het vermogensbeheer van de Joodse oorlogswezen aan het licht had gebracht.

Justitie kon geen rekening houden met Verhey's nieuwste waarheidsvindingen zoals beschreven in de slotbeschouwing van 'Kind van de rekening' (december 2004):

'Het pleidooi om het vermogen van de oude joodse kinderstellingen te verdelen onder de nog levende oorlogswezen en dat niet toe te voegen aan het vermogen van JMW zoals in de bedoeling ligt, heeft aan legitimiteit gewonnen.'

'Kind van de rekening' kon –nadat de rechtszaak achter de rug was– zonder financiële gevolgen voor JMW, gepubliceerd worden. Dat moet een hele opluchting voor de organisatie zijn geweest.

Bovenstaande is een typisch voorbeeld dat zwijgen ook liegen is.

Wellicht was het ons gelukt de voorgenomen fusie tegen te houden als ook Pront zich bij ons verzet had aangesloten. Die had immers ook een claim bij JMW: een deel van de vier panden van zijn grootouders (zie mijn post '[Onroerende goederen, één voorbeeld van Onrechtmatigheid](#)' van 06/10/2020). Maar Pront vaart een andere koers en besluit JMW te steunen. Hij schrijft een [brief naar Joods Maatschappelijk Werk en de rechtbank](#) waarin hij ons verzet tegen de fusie ondermijnt.

Na de uitspraak publiceert Henneke het volgende gedicht dat de gevoelens van de oorlogswezen feilloos weergeeft:

Beroving van ouders is niet ongedaan te maken
Maar wel goederen en geld waar anderen over moesten waken
Die horen terug te worden gegeven
En zoiets te verzachten in dit leven
Helaas in 2005 is de beroving volledig voltooid
De beide kleuters, nu echtgenoten, vaders en opa's
zijn nog samen maar nu wel geheel beroofd en berooid
Recht is recht en dus niet krom
Dat weet ik wel ik ben niet zo dom
Rechtspraak is spraak waar recht gesproken wordt
Roof is oneerlijk in het kort
Onrecht is waar onwaarheden worden gepleegd
Verjaring is als alles onder het tapijt wordt geveegd
Wat is dan beroving, verjaring en onrecht?
Het wordt tijd dat het eens wordt gezegd
Het is wat er met de wezen gebeurde na de oorlog
Door 'toeziend' voogden enz., enz. wat een bedrog
Zakkenvullers en bedriegers van weerloze kinderen
Nooit was er iemand die dit wilde verhinderen.